ਸੁਮਿਤਾ ਪ੍ਰਦੀਪ

ਬਨਾਮ

ਅਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਸੀ.ਕੇ. & ਅਨਜ

(2022 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1834)

ਅਕਤੂਬਰ 21, 2022

[ਸੂਰਜ ਕਾਂਤ ਅਤੇ ਜੇ. ਬੀ. ਪਰਦੀਵਾਲਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਪੂਰਵ-ਗਿਰਫ਼ਤਾਰੀ ਜ਼ਮਾਨਤ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਖਿਲਾਫ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਧੀਨ ਅਨੁਭਾਗ.354(i)(ii), (iii) ਅਤੇ (iv), 354(2) ਅਤੇ 354(4) ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਰ/ਵ ਅਨੁਭਾਗ. 7, 8, 9 ਅਤੇ 11 ਦੇ ਪੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਸ.ਓ. ਐਕਟ – ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਤੀਜੀ ਨਾਲ ਯੌਨ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ – ਉਸ ਨੇ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੋਦੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗਾਲਾਂ 'ਤੇ ਚੁੰਮਣ ਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੋਂਠਾਂ 'ਤੇ ਚੁੰਮਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ – ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਉਸ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਸਭਿਆਚਾਰਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ – ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੋਰਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲੀ ਪੈ ਗਈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ ਜੋ ਚੰਗੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ – ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਲਈ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ – ਦੂਜੇ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦੁਰਭਾਗਿਆਪੂਰਣ ਘਟਨਾ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ – ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਖਿਲਾਫ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ – ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਗਿਰਫ਼ਤਾਰੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੂਰਵ-ਗਿਰਫ਼ਤਾਰੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ – ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ – ਫੈਸਲਾ: ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗਿਰਫ਼ਤਾਰੀ ਖਿਲਾਫ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਤਾਰਕਿਕ ਨਤੀਜੇ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹੱਥ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ – ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪੀੜਤਾ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਪੀਛੇ ਹਟਣ ਨਾਲ ਹੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਸ.ਓ. ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ.29 ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਗਿਰਫ਼ਤਾਰੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕਾਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ – ਇਹ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਭਿਯੋਜਨ ਵੱਲੋਂ ਹਿਰਾਸਤੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ

ਪੂਰਵ-ਗਿਰਫ਼ਤਾਰੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਆਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ – ਹਿਰਾਸਤੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਪਹਿਲੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਗਿਰਫ਼ਤਾਰੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਮੰਗਣ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ – ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਹਿਰਾਸਤੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ-ਗਿਰਫ਼ਤਾਰੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ – ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਜਾਂ ਅਣਗੌਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਾਊ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ - ਅਗਾਊ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸੁਣਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ; ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾਲ ਹੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ - ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਗਾਊ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

ਜੋਇ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ (2019) 1 ਕੇ.ਐਲ.ਟੀ 935 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

(2019) 1 ਕੇ.ਐਲ.ਟੀ 935

ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਪੈਰਾ 8

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ: ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1834 ਦਾ 2022।

25.07.2022 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ, ਜੋ ਕੇਰਲਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਵਿੱਚ ਬੇਲ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 5271 ਦਾ 2022 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਗੌਰਵ ਅਗਰਵਾਲ, ਮਿਸ ਅਨੂ ਕੇ. ਜੋਇ, ਆਲਿਮ ਅਨਵਰ, ਅਰਵਿੰਦ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਰਾਘੇਂਥ ਬਸੰਤ, ਮਿਸ ਜ਼ਹਰਾ ਖਾਨ, ਅਜੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣਾ, ਹਰਸ਼ਦ ਵੀ. ਹਮੀਦ, ਦਿਲੀਪ ਪੂਲੱਕੋਟ, ਮਿਸਿਜ਼ ਐਸ਼ਲੀ ਹਰਸ਼ਦ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼:

ਆਰਡਰ

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕੁੜੀ ਦੀ ਮਾਂ ਹੈ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੇਰਲਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਵਿੱਚ 25-7-2022 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 442 ਦਾ 2022 ਦੀ 27-5-2022 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਮੀਨਾਂਗਡੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਾਇਨਾਡ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ 354A(1)(i), (iv) & 354A(2) ਅਤੇ 354A(3) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਬਾਲ ਯੌਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਾਵ ਐਕਟ, 2012 ('ਪੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਸ.ਓ ਐਕਟ' ਲਈ ਛੋਟਾ) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7, 8, 9 ਅਤੇ 10 ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਗਾਊ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਘਟਨਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 14-12-2021 ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣੀ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਤੀਜੀ ਨਾਲ ਯੌਨ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੋਦੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗਾਲਾਂ 'ਤੇ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੋਂਠਾਂ 'ਤੇ ਚੁੰਮਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਪੀੜਤਾ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਉਹ ਹੋਰ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ ਜੋ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਪਾਠਯਕ੍ਰਮੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੋਰਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨੀਵਾਂ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਲਈ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਸ਼ਨ ਲਈ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮੇ ਵਲੋਂ ਝੱਲੀ ਗਈ ਦੁਰਭਾਗਿਆਪੂਰਣ ਘਟਨਾ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਸ਼ਾ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਤੁਰੰਤ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਗਈ; ਮੈਡੀਕਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪੀੜਤਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1973 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 164 ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਡਰ ਨਾਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ ਪਰ ਅਗਾਊ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਾ ਮਿਲੀ।

4. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 25-7-2022 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤੀ ਅਗਾਊ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ:-

"12. ਤਦਨੁਸਾਰ, ਮੈਂ ਇਸ ਬਿਨੈ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ:

(a) ਬਿਨੈਕਾਰ 29.07.2022, 30.07.2022, 01.08.2022 ਅਤੇ 02.08.2022 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 9 ਵਜੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ 6 ਵਜੇ ਤੱਕ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ।

(b) ਜੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 50,000/- ਰੁਪਏ (ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਹੀ) ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਬੰਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਦੋ ਘੁਲਦੋੜ ਜ਼ਮਾਨਤਦਾਰ ਹਰੇਕ ਲਈ ਇਸੇ ਰਕਮ ਦੇ ਹੋਣਗੇ।

(c) ਬਿਨੈਕਾਰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰੇਗਾ।

(d) ਬਿਨੈਕਾਰ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ; ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ xxxx xxxx xxxx;\

(e) xxx xx xx

(f) xx xx xx*

5. ਪੀੜਿਤ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮਾਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ।

6. ਅਸੀਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰੇ ਹਾਂ।

7. ਸਪੈਸ਼ਲ ਜੱਜ, ਸੈਸ਼ਨ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਕਲਪੇਟਾ, ਵਾਇਨਾਡ, ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1 ਵਲੋਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, 4 ਜੁਲਾਈ, 2022 ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਮਿਸਲੇਨੀਅਸ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 512 ਦੇ 2022 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

"7. ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਭਿਯੋਜਨ ਵਲੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਯੌਨ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਰਜੀਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪੀੜਿਤ ਦਾ ਨੇੜਲਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਉਸਦਾ ਮਾਮਾ। ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੀੜਿਤ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਘਟਨਾ ਅਰਜੀਦਾਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਜਦੋਂ ਪੀੜਿਤ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਉਥੇ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦਿਨ ਲਈ ਉਥੇ ਰੁਕੇ। ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ

ਅਰਜੀਦਾਰ ਦੇ ਸੌਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਜਦੋਂ ਉਥੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਰਜੀਦਾਰ ਦਾ ਸੌਣ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ ਘਰ ਦੀਆਂ ਸੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਘਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੀਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜੀਦਾਰ ਨੇ ਪੀੜਿਤ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੋਦੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਇਆ, ਉਸਦੇ ਸਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਛੋਹਿਆ, ਗਲੇ ਲਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੋਂਠਾਂ ਉੱਤੇ ਚੁੰਮਣ ਦੀ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਰਜੀਦਾਰ ਨੇ ਉਸਦੀ ਟੌਪ ਉਤਾਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਰੋਣ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਕਿਸਮ ਦੇ ਯੌਨ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਉਠਾ ਕੇ, ਉਸ ਨੇ ਬੱਚੇ ਵਿੱਚ ਯੌਨ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਪੀੜਿਤ ਅਤੇ ਅਰਜੀਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਨ।

8. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਰਜੀਦਾਰ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਵਲੋਂ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 6 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਰ, ਸਿਰਫ ਦੇਰੀ ਹੀ ਅਭਿਯੋਜਨ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜੋਗ ਮੰਨਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋਇ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਕੇਰਲਾ (2019(1) ਕੇਐਲਟੀ 935) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਦੇਰੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਕੁੜੀ ਉੱਤੇ ਯੌਨ ਹਮਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਦੇਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਮੱਗਰੀ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਪੀੜਿਤ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਈ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ 6ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੇਡ A1 ਜਾਂ ਗ੍ਰੇਡ A2 ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ, ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ C1 ਜਾਂ C2 ਗ੍ਰੇਡ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ B1 ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, B2 ਗ੍ਰੇਡ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ। ਘਟਨਾ ਉਦੋਂ ਵਾਪਰੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੀ 7ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹੋਠਾਂ ਡਿੱਗਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੇ ਏਰਾਨਾਕੁਲਮ ਦੇ ਇੱਕ ਕਾਉਂਸਲਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ। ਕੌਂਸਲਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚਾ ਸੀ ਲਗਾਤਾਰ ਰੋਂਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਹਿਲੇ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਲਈ. ਉਹ ਵੀ ਉਦਾਸ ਪਾਈ ਗਈ। ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਹ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ। ਡਰ ਕਾਰਨ, ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਭਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕਹਾਣੀ ਝੂਠੀ ਹੈ।

9. ਯਾਚੀ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਕਦਮ ਹੈ। ਉਹ ਮੀਨਾਂਗਡੀ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨੰਬਰ 454/2022 ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਬੱਚੇ ਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਸੌਤੇਲੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ FIR ਨੂੰ ਧਾਰਾਵਾਂ 447, 323, 324, 354A(1) 354A(4)(ii), 307 ਅਤੇ 211 ਆਈਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ 09.06.2022 ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਯਾਚੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਵਟਸਐਪ" ਚੈਟਸ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਟਆਉਟ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਦੇ ਸੌਤੇਲੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਚੈਟਸ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਏਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 442/2022 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਘਟਨਾ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹਰ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਏਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 442/2022 ਨੂੰ ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਅਭਿਯੋਗ ਨੂੰ ਢਾਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਯਾਚੀ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

13. ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਭਿਯੋਗ ਦੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੋਇ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਦੇ ਰਾਜ (2019 (1) ਕੇਐਲਟੀ 935) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਅਧੀਨ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਵੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਰਜ਼ੀਦਾਰ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤੀ ਗਿਰਫ਼ਤਾਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀਦਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੁਝ ਵੀ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਪੀੜਤ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਮਾਨਿਆ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਮਾਨਤ ਦੇਣਾ ਉਸ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਹਾਲਤ 'ਤੇ ਉਲਟਾ ਅਸਰ ਪਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਬੇਬਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀਦਾਰ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਪਕੜ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸਮੂਹਿਕ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਝਾਅ◌ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਬਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪੀੜਤ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜਮਾਨਤ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪੀੜਤ ਦੀ ਭਲਾਈ ਵੀ ਪੋਕਸੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕ ਹੈ।

8. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ, ਇਹ ਗੌਰ ਕਰਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਖਾਸ ਜੱਜ ਨੇ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਜੋਇ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਦੇ ਰਾਜ,(2019) 1 ਕੇਐਲਟੀ 935 ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਅਧੀਨ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ

ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ।

9. ਜੋਏ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਅਧੀਨ:-

"10. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਤੋਂ ਬੇਖਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 3, 5, 7 ਅਤੇ 9 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਭਿਯੋਗਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮਨੇਗੀ, ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਅਧੀਨ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ (ਦੇਖੋ ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਜਬੱਲਵ ਪ੍ਰਸਾਦ, (2017) 2 ਐਸਸੀਸੀ 178; ਏਆਈਆਰ 2017 ਐਸਸੀ 630)।

11. . ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਣਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਗੋਸਪਲ ਸੱਚ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਧਾਰਣਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ। ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਤੁਕਾਪਨ ਜਾਂ ਆਂਤਰਿਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਜਾਂ ਅਸੰਭਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਦੀ ਅਣਖੜਾਈ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਣਾ ਤਾਂ ਤਦ ਹੀ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਅਭਿਯੋਜਨ ਉਹ ਤੱਥ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਧਾਰਣਾ ਲਈ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਅਭਿਯੋਜਨ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ ਚੁੱਕਣੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਸੱਚ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਲਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲੈਂਦਿਆਂ ਧਾਰਣਾ ਦੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਅਨਿਆਇ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਅਧੀਨ ਧਾਰਣਾ ਅਸੀਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਣਾ ਤਾਂ ਤਦ ਹੀ ਸਕ੍ਰਿਯ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਗਰ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਅਭਿਯੋਜਨ ਮੌਲਿਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਣਾ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਣਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਧਾਰਾਮ ਸਤਲਿੰਗੱਪਾ ਮੇਤਰੇ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਮਹਾਰਾ□ਟਰ, (2011) 1

ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 694 : ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 2011 ਐਸ.ਸੀ. 312 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਭਿਯੋਜਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮਤਾ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਸਾਧਾਰਣ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਗਾਊ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਗਾਊ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਡਿੱਗ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਖਤ ਫਾਰਮੂਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਹਰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

10. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਇੱਥੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ (ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ) ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੈਰਾ 9 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"9. ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਜਦੋਂ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੀੜਤ ਦਾ ਮਾਮਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਘਰ ਪੀੜਤ ਦਿਸੰਬਰ, 2021 ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ। 14.12.2021 ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਗੋਦੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗਾਲਾਂ 'ਤੇ ਚੁੰਮੀ ਲਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਮਾਮੇ ਵਲੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਲੇ ਮਿਲਣੀਆਂ ਅਤੇ ਚੁੰਮੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਪਿਆਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ 'ਪਿਆਰ' ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਯੌਨ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਰੰਗਿਆ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਰ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂਚ ਲਈ ਹਨ।"

11. ਸਾਡੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਬਿਲਕੁਲ ਅਣਜਾਇਜ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਖਾਸ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਪੀੜਤ – ਕੁੜੀ ਬੱਚੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਿਤ ਹਨ ਧਾਰਾ 164 ਅਧੀਨ ਕੋਡ ਦੇ।

12. ਅਜਿਹੇ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਖਿਲਾਫ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਤਾਰਕਿਕ ਨਤੀਜੇ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਜੋ, ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬਸਟੈਂਸ ਲੱਭਣ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਨ।

13. ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪੀੜਤ – ਕੁੜੀ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤ੍ਰਾਸਦ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦਾ ਅਸਰ ਪਿਆ ਹੈ, ਅਕੇਲੇ ਹੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪੀਓਸੀਓ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕਾਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ।

14. ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਅਣਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਹਿਰਾਸਤੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

15. ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਗਾਊ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਵਿਵੇਕਾਧੀਨ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

16. ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਥੇ ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਇਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਆਇਆ ਹੈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਗਾਊ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਸ.ਓ. ਵਰਗੇ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਗਾਊ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੰਦਿਆਂ ਆਪਣੀ ਵਿਵੇਕਾਧੀਨਤਾ ਦਾ ਗਲਤ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਗਾਊ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕਈ ਅਗਾਊ ਜ਼ਮਾਨਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਆਮ ਦਲੀਲ ਦੇਖੀ ਹੈ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਗਾਊ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਲਗਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਭਿਯੋਜਨ ਵੱਲੋਂ ਹਿਰਾਸਤੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਆਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਿਰਾਸਤੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਅਗਾਊ ਜ਼ਮਾਨਤ ਮੰਗਣ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਹਿਲੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾਲ ਨਾਲ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਜਾਂ ਅਣਦੇਖਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਾਊ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਅਗਾਊ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸੁਣਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਕੇਸ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾਲ ਹੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਵੀ। ਹਿਰਾਸਤੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਅਗਾਊ

ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਹਿਰਾਸਤੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

17. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੇਰਲ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਜੋਇ (ਉਪਰੋਕਤ) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੋਇ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਪੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਸ.ਓ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੱਜ ਨੇ ਅਗਾਊ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋਇ (ਉਪਰੋਕਤ) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਕਾਲੀ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਲਈ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲਈ ਗਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੋਇ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਵੇਖੇ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਚੁਕਾਏ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਅਣਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਸ਼ੋਭਾਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

18. ਅਸੀਂ ਵਰਤਮਾਨ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੀ ਓ ਸੀ ਐਸ ਓ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪੀ ਓ ਸੀ ਐਸ ਓ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਯਕੀਨ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਥੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 (ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ) ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦਾ ਗੰਭੀਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।

19. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਗੁਣ-ਅਵਗੁਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ; ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 25-7-2022 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

20. ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

21. ਕਹਿਣਾ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਆਪਣਾ ਰਾਹ ਲਵੇਗਾ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗਜਰਾਜ

ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta

Advocate